

Hoe de mensheid is ontstaan

Allereerst zou ik iedereen willen groeten aan de vooravond van het Chinese Nieuwjaar.

Nieuwjaar is normaal gesproken een moment om een paar aangename opmerkingen te maken over de gelegenheid. Ik zie echter een dreigend gevaar de mensheid naderen, en om deze reden ben ik door hogere levens opgeroepen om verschillende zaken door te geven aan iedereen in deze wereld. Elk van de dingen die ik ga onthullen is een hoger, streng bewaakt geheim, en deze dingen worden megedeeld om een waarheidsgetrouw beeld van de omstandigheden te geven, en om mensen nog een kans op verlossing te geven. Ten eerste is er de vraag hoe de mensheid is ontstaan. Vanaf het begin van zijn schepping tot zijn laatste dagen heeft het universum een uitzonderlijk lang tijdsverloop doorgemaakt, bestaande uit vier stadia: Vorming, Stasis, Degeneratie en Vernietiging. Wanneer het eindpunt van de fase van Vernietiging wordt bereikt, vindt de volledige en ogenblikkelijke vernietiging plaats van alles in het grotere kosmische lichaam – wat het universum waarin wij bestaan omvat – en *alle* levende wezens vergaan!

Wanneer een mens sterft is het slechts een kwestie van zijn fysieke lichaam dat aftakelt en afbreekt, terwijl zijn ware ziel (wie hij werkelijk is, en die niet sterft met het heengaan van zijn fysieke lichaam) verder gaat in een volgend leven, en herboren wordt. Dus net zoals het universum door vorming, stasis, degeneratie en vernietiging gaat, zo gaat de mens door geboorte, veroudering, ziekte en dood. Dit is een wetmatigheid van het universum, waaraan zelfs hogere wezens onderworpen zijn, alleen is de tijdspanne langer, waarbij het proces langer duurt naargelang de grootsheid van de wezens. Leven en dood zijn voor hen niet pijnlijk en zij blijven bij bewustzijn gedurende deze processen – voor hen is het alsof ze slechts veranderen van kleding. Anders gezegd, normaal gesproken sterven levens niet echt. Maar wanneer het universum en de kosmos desintegreren in de laatste fase van het Vorming-Stasis-Degeneratie-Vernietigingsproces, zullen levens niet herboren worden, zal er geen leven of materie meer bestaan en zal alles tot stof vergaan en zal er alleen nog leegte zijn. Momenteel gaat de menselijke wereld door het laatste stadium van de fase van Vernietiging volgens het verloop van Vorming, Stasis, Degeneratie, Vernietiging. Alles is in deze eindtijd ten kwade veranderd, zoals voorbestemd was, en de vernietiging is dus nabij. En daarom is de wereld zo onrustig. Goede gedachten zijn zeldzaam, de geest van de mensen is verwrongen, losbandigheid en drugsmisbruik tieren welig, en mensen sluiten zich aan bij het atheïsme. Dit is onvermijdelijk in de laatste fase van de kosmos en zegt veel over de tijd waarin we zijn aanbeland!

De Schepper koestert alle hemelse wezens die bestaan, evenals alle levens die goed en vriendelijk zijn, en alle glorieuze creaties in de kosmos. Dus aan het begin van de fase van Vernietiging leidde Hij een aantal goddelijke wezens naar het buitenste vlak van het kosmische lichaam (algemeen bekend als “dat wat buiten het Goddelijke Rijk ligt”), een plaats waar geen goddelijke wezens zijn, en Hij schiep de Aarde. Maar de Aarde had niet de mogelijkheid om op zichzelf te bestaan; zij had een overeenkomstige kosmische structuur nodig, waarmee zij een circulair systeem kon vormen voor leven en materie. Daarom maakte de Schepper een groter uitspannel buiten de Aarde, dat door hogere wezens de “Drie Rijken” wordt genoemd. Voordat de uiteindelijke periode van verlossing zou aanbreken, mochten geen hogere wezens, ongeacht hun grootte, dit gebied betreden zonder toestemming van de Schepper. Het uitspannel van de Drie Rijken omvat drie grote rijken: het “Rijk der Verlangens” (*yu*), dat bestaat uit de levens op deze aarde, inclusief de mensheid; een tweede

rijk, het “Rijk der Vorm” (*se*), dat daarboven ligt; en een derde rijk, verder daarboven, bekend als het “Vormloze Rijk” (*wu se*). Elk opeenvolgend rijk is hoger en glorieuzer dan het rijk eronder, hoewel geen enkel te vergelijken is met het Goddelijk Rijk of de vele hemelse koninkrijken die nog hoger liggen. De “hemel” waar mensen gewoonlijk naar verwijzen, ligt in feite binnen het Rijk der Vorm of het Vormloze Rijk, binnen de Drie Rijken. Binnenin elk van de drie rijken bevinden zich tien niveaus, zodat er in totaal drieëndertig niveaus zijn, als je de drie rijken zelf meetelt. Mensen verblijven in het Rijk der Verlangens, en dit is het laagste niveau, met de meest erbarmelijke omgeving. Het leven is hier pijnlijk en kort, maar nog erger is het feit dat in de menselijke wereld weinig principes die mensen als waarheid beschouwen ook werkelijk juist zijn. Wat de mensen voor waar aannemen, wordt in het grotere universum over het algemeen beschouwd als het tegenovergestelde (maar met uitzondering van de hogere waarheden die heilige wezens hebben overgeleverd aan de mens). Het goddelijke vindt het bijvoorbeeld niet juist dat degene die in de strijd zegeviert, heerser wordt, dat grondgebied door militair geweld in beslag wordt genomen, of dat de machtigen als helden worden gezien, aangezien dit allemaal wordt verkregen door te moorden en te roven. Dat is niet de manier van het universum, noch hoe hogere wezens de dingen aanpakken. Maar in de menselijke wereld zijn ze onvermijdelijk en algemeen aanvaard. Dat is de manier van de menselijke wereld, maar het is in strijd met de manier van het universum. Dus als iemand naar de hemel wil terugkeren moet hij de ware, hogere wetten volgen en aan zichzelf werken. Sommige mensen zijn tevreden als ze het een beetje beter doen in het leven dan anderen. Maar zulke mensen vergelijken zichzelf slechts met andere mensen binnen dit mensenrijk, terwijl iedereen hier in feite leeft in wat beschouwd wordt als de vuilnisbak van het universum. De Drie Rijken werden gevormd aan de uiterste rand van het kosmische lichaam, en alles hier bestaat uit de laagste, grofste en smerigste deeltjes – moleculen, atomen en dergelijke. In de ogen van hogere wezens is dit de plek om het afval van het universum te dumpen. Zij beschouwen dit niveau van moleculen dus als stof of “klei” en beschouwen het als de laagste plaats. Dit is de oorspronkelijke betekenis van het religieuze gezegde: “God schiep de mens uit klei”, wat wil zeggen dat de goden daadwerkelijk de materialen in deze moleculaire dimensie gebruikten om de mens te scheppen.

Toen de goddelijke wezens de mens maakten, deden zij dat in opdracht van de Schepper, en Hij droeg ieder van hen op om mensen te maken naar hun eigen unieke beeld. Daarom zijn er blanke, Aziatische, zwarte en andere rassen. Hoewel hun uiterlijk verschilt, is hun innerlijke ziel hen door de Schepper gegeven. En daarom hebben zij gemeenschappelijke waarden. Het doel dat de Schepper had toen hij goddelijke wezens opdracht gaf de mens te maken, was om in de eindtijd gebruik te maken van de mens, wanneer Hij alle levens van het grotere universum – inclusief heilige wezens – redding zou bieden.

Maar waarom zou de Schepper goddelijke wezens ertoe aanzetten om de mens op zo’n lage en inferieure plaats te scheppen? Het was omdat, aangezien dit het laagste niveau van het universum is, het de meest slopende plaats is, en alleen wanneer de dingen moeilijk en pijnlijk zijn, kan een persoon zichzelf verheffen door spirituele oefening en zijn of haar karma afwerpen. Wanneer iemand, te midden van pijnlijke ervaringen, er toch in slaagt goedhartige gedachten te behouden, dankbaar te zijn en een goed mens te zijn, groeit hij of zij daardoor. Verlossing is een proces van stijgen van laag naar hoog, en dus moet men onderaan beginnen. Het leven is moeilijk voor iedereen die hier leeft. Er zijn de spanningen tussen mensen wanneer ze proberen hun situatie te verbeteren, er is de verschrikkelijke toestand van de natuurlijke omgeving, en er is het feit dat gewoon rondkomen in het leven veel denkwerk en inspanning vergt, om maar een paar voorbeelden te noemen. Al deze omstandigheden bieden mensen kansen om zichzelf te ontwikkelen en hun karma te verminderen. Het staat

vast dat het doorstaan van ontberingen mensen kan helpen om te boeten voor hun zonden en karma. En wie erin slaagt goedmoedig te blijven te midden van pijnlijke situaties en intermenselijke problemen, zal verdienste en deugdzaamheid opbouwen en daardoor de verheffing van zijn of haar ziel bereiken.

Met de komst van de moderne tijd was de Schepper van plan vooral het menselijk lichaam te gebruiken om de vele levens van het universum te redden. En dus werden de zielen die zich oorspronkelijk in de meeste menselijke lichamen hier bevonden, vervangen door die van hogere wezens, die in hen incarneerden. Met een menselijk lichaam konden zij hun karma en zonden verminderen door ontberingen te doorstaan. En op deze van waarheid verstoken plaats konden zij, door vast te houden aan de door God onderwezen hogere waarheden en te volharden in goedheid en vriendelijkheid, de verheffing van hun ziel bereiken. De eindtijd is nu aangebroken en de Hemelse Poort die uit de Drie Rijken leidt is geopend. De Schepper selecteert diegenen voor bevrijding die hebben gehandeld zoals ik heb beschreven.

Alles in het universum was onzuiver geworden tijdens de fasen van Vorming, Stasis en Degeneratie, en ondergeschikt aan hoe het was toen de schepping begon. En daarom stevent alles af op Vernietiging. Met andere woorden, alles in het grote universum is slecht geworden, de levens van de schepping zijn niet meer zo goed als in het allereerste begin, zijn niet meer puur, en hebben allemaal karma en zonden opgelopen. En dit verklaart de komst van de Vernietiging. Dit soort zonde wordt in de religieuze context de erfzonde genoemd. Opdat het universum zou kunnen worden gered, heeft de Schepper een groot aantal hogere wezens en goddelijke vorsten opgedragen naar de aarde af te dalen en in deze omgeving een menselijke vorm aan te nemen, waar zij zouden lijden, zich verheffen, boete doen voor hun zonden, en zichzelf opnieuw smeden – met als resultaat een terugkeer naar de Hemel. (De Schepper heeft het universum opnieuw opgebouwd tegelijkertijd met het redden van de mensheid). Het nieuwe universum is volmaakt zuiver en eenvoudigweg glorieus. Als iemand in een beproeving als deze zijn gedachten deugdzaam kan houden; als hij of zij stand kan houden tegen de aanval van moderne waarden en opvattingen, en kan vasthouden aan traditionele waarden en opvattingen; en als hij of zij nog steeds gelooft in het goddelijke tegenover aanvallen vanuit het atheïstische en evolutionaire kamp, dan zal die persoon zijn doel bereiken: om verlossing te verkrijgen en terug te keren naar de Hemel. Alle waanzin die zich nu in de wereld ontvouwt, was als zodanig gepland door hogere wezens, voor de laatste fase. Hun doel was om de levens hier te testen en te zien of ze de verlossing waardig waren, en hen een kans te geven om tegelijkertijd hun zonden en karma weg te werken, terwijl ze moeilijke dingen doormaken. En dit alles werd gedaan zodat mensen gered zouden kunnen worden en naar de Hemel teruggebracht zouden kunnen worden.

Dit alles wil zeggen dat het doel van het leven van mensen op aarde niet is om iets te bereiken in de wereld. Alle intense inspanningen en pogingen die mensen in het leven doen, en hun drang om te krijgen wat ze willen, waarbij ze soms zelfs hun toevlucht nemen tot gewetenloze middelen, maken mensen uiteindelijk alleen maar immoreel. De reden waarom mensen naar deze wereld kwamen en mens werden, was om te boeten voor hun zonden en karma, en om substantiële spirituele vooruitgang te boeken. Mensen kwamen naar deze wereld om verlossing te verkrijgen. Ze kwamen en namen de menselijke vorm aan om te wachten op de Schepper en zijn redding terug naar hun hemelse koninkrijk. En terwijl zij wachtten, bouwden zij verdiensten op over hun vele vorige levens; en dat was het doel van de wedergeboorten van de mensen. De onrustige aard van deze wereld is bedoeld om van deze levens iets groots te maken. Natuurlijk zijn er sommige mensen die niet tevreden waren met het resultaat, toen ze in tijden van nood goddelijke hulp zochten, en God begonnen te

verafschuwen – en zich zelfs tegen Hem keerden. Sommigen hebben zich zelfs tot de demonische, duistere kant gewend en nog meer zonden begaan en nog meer karma gemaakt. Zij voor wie dit geldt, kunnen maar beter snel tot inkeer komen en God om vergeving smeken, als zij nog een kans willen hebben om in veiligheid te komen. Alles wat in iemands leven gebeurt – of het nu gerechtvaardigd lijkt of niet – is in werkelijkheid het karmische gevolg van wat men in vorige levens heeft gedaan, ten goede of ten kwade. De hoeveelheid zegeningen en deugdzaamheid die men in vorige levens heeft opgebouwd, bepalen welk geluk in dit leven, of misschien in het volgende, te wachten staat. Als men nu een gezegend en deugzaam leven leidt, zal dat zich in een volgend leven misschien vertalen in een hoge positie en salaris, of in andere soorten rijkdom en fortuin. En ook of men een gelukkig gezin heeft, of zelfs hoe zijn kinderen opgroeien, enzovoort. Dit is de fundamentele reden waarom sommige mensen rijk zijn en anderen arm, waarom sommigen hoge posities bekleden en anderen berooid en dakloos zijn. Het lijkt in niets op de duivelse onzin die het sinistere communisme verkondigt over gelijkheid tussen arm en rijk. Het universum is eerlijk. Zij die goed doen worden daarvoor gezegend, terwijl zij die slechte dingen doen daarvoor zullen boeten – zo niet in dit leven, dan in het volgende. Want dit is een onveranderlijke wet van het universum! De Hemel, de Aarde, het Goddelijke en de Schepper hebben compassie met alle levens. Hemel en aarde zijn, net als de mens, gemaakt door de Schepper, en het is nooit zo dat Hij sommige levens bevoordeelt en andere tekort doet. De reden waarom sommige mensen een gelukkig leven leiden en anderen niet, heeft alles te maken met beloningen en vergeldingen voor daden uit het verleden.

Wanneer je mensen ziet winnen of verliezen in het leven, lijkt dat op een normale manier voort te komen uit dingen in deze wereld. Maar het zijn uiteindelijk de karmische gevolgen van wat die mensen in het verleden hebben gedaan. Of mensen iets hebben of niet, of ze winnen of verliezen in het leven, zal worden bepaald op manieren die in overeenstemming zijn met deze wereld. Dus ongeacht of je rijk of arm bent in het leven, moet je er zeker van zijn dat je goed doet, geen slechte dingen doet, goed en vriendelijk blijft, spiritueel en vroom bent, en graag bereid bent anderen te helpen. En door dit te doen zul je zegeningen en deugdzaamheid opbouwen, en daarvan de vruchten plukken in het volgende leven. In het verleden sprak de oudere generatie in China vaak over dingen als niet klagen over je lot in het leven als de zaken moeilijk gaan, en over het verdienen van een beter volgend leven door het verkrijgen van deugden na het verrichten van goede daden. En het ging erom dat het zinloos is tot God te bidden om hulp als je in je vorige leven geen goede dingen hebt gedaan en geen zegeningen hebt verdiend. Het universum heeft zijn wetten, en zelfs hogere wezens moeten ze naleven. Zelfs zij worden gestraft als ze dingen doen die ze niet zouden moeten doen. Dus de dingen zijn niet zo eenvoudig als mensen denken. Zouden mensen mogen verwachten dat hogere wezens hen alles zullen geven waar ze voor bidden? De voorwaarde is dat men in vorige levens de zegeningen en deugdzaamheid ervoor heeft opgebouwd. En dus zijn de dingen die tot je komen te danken aan de zegeningen en deugden die je bezit! Dit is wat de wetten van het universum voorschrijven. Maar op een fundamenteel niveau gesproken, is krijgen wat je wilt niet het ultieme doel van het verzamelen van zegeningen en deugden. Het ware doel van het opbouwen daarvan is om de weg vrij te maken voor jou om terug te keren naar de Hemel. En dat is het meest cruciale aspect, niet het korte rondje geluk dat ze je in dit leven kunnen opleveren!

Leraar Li Hongzhi

20 januari 2023